

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 37.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiin, în 27 Novembre.

Indelungatele străduințe ce și-au pus magiarii de ani de zile, ca să cucerească teren pentru limba lor în armata comună, au fost încoronate de succes în sesiunea delegațiunilor din est an.

Sunt de admirat frații magiari în ale șovinismului.

Puțin îi genedă pe ei, cât va costa o atare reformă, și și mai puțin le pasă dacă cucerind ei teren, vor veni celelalte popóre și vor reclama și ele tot același drept, ei merg înainte încât i privește pe ei, ér față de alții ale căror pretensiuni sunt tot atât de juste, sunt îngusti la inimă, nici nu vor se stea de vorba cu ei.

Așa e firea lor și nu ai ce le face.

Deocamdată au în mână și cuțitul și pânea, în voie le stă să-și taie bucătură cât de mare.

Téma că se vor îneca deocamdată nu au.

Guvernamentalii, jalusi de succesele opoziției și de ideile ce le vin la acestia în cap, secundeză pe cei din opoziție, căci veți dómne suntem în préjma alegerilor, și puțin reclam nu strică nici chiar atunci când fondul de dispoziții l ai la îndemână și când întreg aparatul administrativ și face servii gratuite.

Noi însă primim lucrul din alt punct de vedere.

Unitatea monarhiei și afla cea mai fidelă espresione în unitatea armatei comune.

Una în cele ale limbei, una în cele ale disciplinei, una în cele administrative, armata a fost raqimul tronului și al dinastiei.

Ungurii la rëndul lor au și ei o armată specială, în care limba magiară este limba cea oficiósă.

Să te încerci a cere o limbă de comandă românescă pentru feciorii nostri, cari dau cel mai mare contingent și îndată ai să fii pus la rēcóre.

Honveđii sunt ungueresci și unguerescă e pânea ce o mánăncă, vestmintele ce le pórta și în timp de bătăe și sângele ce și-l vor versa, tot ungueresc este.

Unguresc în atâta qicem noi, cât toți cetățenii Ungariei dau contingentul pentru armata acésta teritorială.

Dar frații magiari o revindcă pentru ei, ea e mândria lor, ea e scutul lor, și cu ajutorul acestei armate au ei să facă odată minuni.

Nu le disputăm dreptul în ce privește instituțiunea ca atare, dar fie ne permis să susținem, că până ce fii din némul nostru dau un contingent atât de însemnat, am avé și noi un cuvânt de qis în tréba acésta.

Cuvântul nostru privește și el tocmai limba. Câtă tortură au să sufere bieții recruți, până ce pot borbolosi câteva vorbe neînțelese de ei, Dum neqeu i scie.

Nu ar fi óre sosit timpul ca să se facă înlesnire feciorilor, ca cel puțin comanda până sunt recruți să fie în limba română, cât pentru români, cari forméză regimente întregi.

„Ja das ist was anders Bauer“ ne răspund frații magiari.

Ei au drept cât privește limba lor să céră ca și ministrul de rebel să le resólve cererile scrise în limba magiară, tot în aceea limbă, noi însă acest drept nu-l avem

Ca și când numai ei și ar iubi limba, pecând noi am fi nisce hohentoți, cărora puțin né pasă de limba noastră.

Așa nu are să mai mérgă.

Până când magiarii au dreptul, și după cum qic ei, și detoria de a reclama pentru limba lor egala îndreptățire în armata comună și în scóele militare, același drept l avem și noi pentru limba noastră și în armata comună, și mai vértos în armata teritorială a honveđilor.

Cu toții o susținem din sudórea noastră, toți ne dăm fii acolo, nu spre a fi chinuți și îndobitociți cu învêțarea de limbă neînțeleasă pentru ei, ci pentru a servi cu credință tronul, a apăra patria de dușmani.

Acésta nu o fac cu ajutorul limbei, făr cu ajutorul brațelor și a piepturilor, cari le pun în fața glónțelor dușmanului.

Vom reclama deci, aceea ce reclamă alții pentru limba lor, îndreptățirea limbei noastre în armată și vom cere cu insistință ca scrisorile date în limba noastră să fie acceptate și resolvate tot în a noastră limbă.

Acésta o vom face în vértutea conclusului adus în delegațiuni cu privire la îndreptățirea limbei magiare în armata comună.

Nóue de bună sémă ni se va denega folosirea limbei noastre, ni se va denega însă numai până atunci, până ce nu le vom sci impune, cum impun aqii ei nemților din Viena.

Óre să vină acel timp?

Noi credem, că da și încă mult mai curénd decât țși închipuesc cei ce se cred aqii atât de pu ternici.

Sibiin, 27 Decembre, 1891

Pecând luăm noi condeul în mână, ca să ne ocupăm încă odată cu modalitatea punerii în practică a statutului pentru fondul de pensuni în archidieceză, cerculariul consistorial dela 21 Septembrie, a. c. Nr. 4532 de bună sémă a ajuns la mâna fiecărui preot din archidieceza noastră, și prin acésta la conosciința tuturor credincioșilor nostri.

În timpul din urmă nici o cestiune nu a preocupat cu atâta intensitate biserica noastră din archidieceză, ca și cestiunea cu pensionarea preoților nostri la timp de neputințe, și ajutorarea véduvelor și a orfanilor acelora la cas de mórtea preotului. Și acésta nu fără cuvânt. Preoțiunea noastră are chemare sântă în sinul poporului, are misiune culturală, pe care din vitrigitatea timpurilor puterea statului nu o urmăresce cu aceea bună voință, care o merita ea în general. Preoțiunea noastră are trebuință de sprigin moral, căci sunt foarte grele condițiunile între cari trebuie să lucre, abstragénd dela neincrederea din partea străinilor. Și aceste condițiuni grele se reduc la dotațiunea cea rea a preoțiunei noastre, și la multele tentațiuni, cu cari se véneză după credincioșii nostri.

În cele din urmă dorința a eșit din stadiul seu primitiv, a luat forme concrete și aqii avem înaintea noastră statutul fondului de pensuni, și măsurile luate de autoritatea bisericescă pentru punerea lui în practică.

Nu acuma e timpul să discutăm întru cât sunt coréspondutóre sau dóră mai puțin coréspondutóre dispozițiunile din statutul fondului de pensuni.

E lucru constatat, în viața practică cel mai mare inamic al „Bunului“ e „Mai Bunul“.

E lucru constatat, că la nici o lucrare omenescă nu se află perfecțiunea absolută, ci trebuie timp îndelungat pentru îndreptările, pe cari le reclamă scóla esperienței.

E lucru constatat în cele din urmă, că nime în lume nu póte face o lucrare pe placul tuturor, ci vecinic va rămâne în valóre qicerea: Quot capita, tot sensus.

Nu vom discuta deci acuma asupra întrebării, cari și de ce natură sunt defectele acestui statut, și cari ar fi cele mai bune dispozițiuni cu cari se le înlocuim.

E timp destul în viitoriu să ne îngrigim, ca pe baza esperiențelor ce le vom face între esceptionalele noastre împregiurări, să ne cugetăm la perfecționarea lucrului început, și acésta o vom și face.

FOIȚA.

Inceputurile, organizarea și stabilirea iesuiților.

(Incheiere.)

22. „In fine li se comite tuturor autorităților clericale și civile, aibă ele orice nume, ca bine să se feréscă, ca se nu înpedece, incomodeze și conturbe pe societatea iesuiților întru îndeplinirea amintitelor privilegii și libertăți sub pedépsa blăstemului celui mare și în cas de lipsă cu ajutoriul esecuțiunei lumesci“.

Aceste 22 puncte sunt Magna Charta iesuiților și înarmată cu acésta n'a fost nici o minune, ca ei în curénd să ajungă la o putere gigantică. Lumea întregă le era deschisă și chiar faptele și purtările lor cele mai brutale și nedrepte nu se puteau înfréna la ordinul stăpânitor al bisericeii!

Papa Paul III *marele* protector al societății iesuiților, a murit încă același an, în care a emis Magna Charta iesuiților. Următorul lui Iulius III fostul cardinal Ioan Maria del Monte, care a funcționat ca delegat papal la conciliul din Trident și

unde avu ocaziune a cunósce din destul de bine utilitatea iesuiților, pași în urma aceluia și confirmă toate privilegiile avute până acum ale ordinului. Noul papă mai încuviință înființarea unui nou și mare colegiu în Roma cum și a unei nóue case de profesii și în urma neobositelor stăruințe ale lui Loyola, mai înmulți și largi drepturile iesuiților prin bula din 22 Octobrie 1552. Acésta lărgire consta în inportanta ordinațiune: „că adevă rectorii unei universități lângă care se afla colegiul iesuit, s'ar opune a promova la gradul de doctori în filosofie și teologie pe cei, eari au absolvat colegiul iesuit, să pótlă fi promovați de cătră general și prin procura sa ori care provincial sau rector de colegiu, în prezența a trei doctori și că cei graduați în modul acesta se aibă aceleși drepturi, demnități, prerogative și libertăți, ca și cei promovați la universitate. Afară de acésta, se mai qice în bula amintită, acest privilegiu îl au colegiele, care se află în locuri unde nu e universitate și pentru de a primi cel mai înalt grad de distincțiune în sciințele filosofice și teologice, nu e nici decum de lipsă a merge la vre-o universitate, toate acelea se pot face tot așa de bine și la un colegiu iesuit.

Prin acésta dispozițiune iesuiții au făcut un mare pas înainte spre ajungerea unuia din scopurile lor, care era: pe cât numai va fi cu putință să pună mâna ei singuri pe instrucțiunea tinerimei în statele catolice.

De aci înainte institutele de învățământ de tot soiul ale iesuiților precum colegiele în care se preda filosofia și teologia (Studia superiora) și seminariile și convictele, în care se învăța gramatica latină și retorica ca studii preparatóre (Studia inferiora) se înmulțiră în mod foarte repede, grăbindu-se fiecare catolic zelos a-și câștiga fericirea cerescă prin o contribuție piósă și în curénd nu mai esista nici o țéră și nici o provincie în tótă lumea catolică, în care se nu se fi incubat unul sau mai mulți iesuiții ca profesori. Care erau însé tendențele urmărite de acele institute se póte vedea mai clar din Collegium Germanicum pe care l înființă Loyola în Roma, în dată după suirea pe tronul papal alui Iulius III. Scopul urmărit prin acest colegiu era, ca el să devină o pepinieră pentru aceea, care pe viitor avéu menirea să se pună în fruntea acelora care în Germania avéu să se lupte pentru religiunea catolică. Propaganda iesuitică militantă pentru catolicism și papism au urmat apoi sistematice și bine organizate și susținută în tóte părțile lumii, ér proselitismul iesuiților e în activitate pedepplină până în qia de astăzi. Cu durere am observat și trebuie să constatăm, că aqii în nici o parte a Europei, activitatea fatală a iesuiților de ambe secse nu are un teren mai fertil și nu e așa de concentrată, ca tocmai în regatul României unde peste puțin ani fructele propagandei societății loyolistilor vor fi ajuns destul de puternice și consolidate pentru ca să le

La locul acesta și în acest stadiu al lucrului început, detori suntem să căutăm, cari sunt mijloacele cele mai potrivite, prin cari se face posibilă punerea în lucrare a fondului actual de pensuni.

Timpul e foarte înaintat, și noi cu toții știm, că la preoțimea noastră mai cu seamă în luna Decembrie cu comunicațiunea cea grea, cu câtă încordare se poate executa o lucrare, care să servescă de basă la o operă de așa importanță ca și fondul de pensuni.

Dacă cerculariul consistorial cu acușările lui se vor trimite, fie pe poștă, fie prin crâșnicii dela biserică din comună în comună, și dacă se va aștepta ca preoții noștri și comitetele parohiale de capul lor să împlinescă lucrarea, carea se cere, atunci credința noastră e, că fondul de pensuni nu se va pune în practică la 1 Ianuarie 1892.

În cele mai multe cazuri preoții noștri cei mai înaintați în etate de capul lor nu vor putea induce esact datele, cari se cer prin rubricile dela tabela fundamentală, și credința noastră e, că multe rubrici din aceea tabelă îngreună lucrarea acumala primul început cu minuțiozități neesențiale, cari și mai târziu, după ce era știut numărul contribuabililor la fond, categoria lor, și anii de serviciu trecuți preste cei 10, cu ușorătate se pot completa.

Trebuie însă să împlinim tot ce ni se cere, și încă să împlinim cu cea mai mare esactitate, ca lucrarea să se poată începe pe baze reale.

De aceea credem, că nu va strica decât pe ce lea această venit în ajutorul preoțimei noastre în interesul scopului urmărit de fondul de pensuni.

După noi în timpul scurt ce ne mai stă înainte mai practic se va lucra, dacă oficiile protopresbiterali vor veni ele în ajutorul preoțimei prin aceea că pe o dată anumită vor chema la oficiul protopresb. pre întreaga preoțime din tract dinpreună cu președintele și notariul comitetului parochial din fiecare parohie. Aici apoi la oficiul protopresbiteral sub îngrijirea protopresbiterului se vor lucra blanchetele pentru fiecare comună, pentru fiecare persoană beneficiară. În chipul acesta căștigăm totul. Ni se va da posibilitatea, ca lucrările să se facă bine, se înlesnească lucrarea care o are protopopul ca controlatorii datelor, mai mult înse decât toate, lucrarea se face fiind de față întreaga preoțime și prin aceasta avem cea mai mare dovadă, că ea e esactă, controlată de cei mai chemați factori.

Greutate mare acum nu va întâmpina intrarea preoțimei, căci acum e timpul cel mai nefolositor pentru economi, și preoțimea noastră între economi, trebuie să stea la locul prim ca model între toate.

În timpul acesta credem noi, că mai bine se va ajuta lucrului.

Voturile separate

insinuate de deputatul Laurian Bercianu, față de conclusele universității din est an.

I.

Onorată universitate săsască!

La desbaterea din 2 Decembrie 1891 asupra proiectului despre modificarea ordinii afacerilor pentru universitatea săsască respective la propunerea comisiei de revizuire ad Nr. U. 1077 am făcut contrapropunere, care respingându-se din partea majorității adunării generale am fost necesitat să insinuez vot separat, în urma căreia astern următoarele:

Motive.

Din ținuta numelui proiect modificator primit din partea majorității adunării generale se vede mai clar decât lumina soarelui tendința:

a) a se restringe drepturile adunării generale respective a deputaților aleși prin instituirea unui comitet; (§. 7 alinea 2 a operatului) și

cauzeze confrăților noștri de dincolo, nu numai încercături și dificultăți de cult și bisericesci, dar mai mult încă de natură politică. Sobolii iesuitici subminază și și prepară terenul, ér cei chemați nici nu aud, nici nu văd, până când li se va aprinde coperișul preste capete!

Ca și la început așa și la finea acestui tractat despre societatea iesuiților vom cita pe celebrul și genialul autor al „Spiritului legilor” Montesquieu, care în una din cugetările diverse ale sale se exprima așa:

„Mie frică de iesuiți. Dacă ofensă pe vre un bărbat mare, el mă va uita, eu îl voi uita, voi trece în altă provincie, în alt imperiu: dar dacă voi ofensa pe iesuiți în Roma, îi voi reafra în Paris, ori unde ei mă încungiuură, obiceiul lor de ași scrie necurmat întreține inimizățile lor.”

Acăsta o țice Montesquieu, care i-a cunoscut de aproape, i-a vădut la lucru și ca mulți alți bărbați geniali și generoși a avut să sufere crud și înfricoșat din partea celor cu „rocuri negri și cu pâlăria în patru colțuri.”

Alban Cornilă.

b) a se împedeca minoritatea de a se plânga în cas, când părerea sa nu ar fi considerată din partea majorității (§. 14 a operatului).

Ad a) Acăsta dispoziție este direct opusă art. de lege XII ex 1876 §. 11 și că astfel de comitet preparativ este superfluu, me provoc la ordinul Inaltului Ministeriu de interne de dato Buda-Pesta 1877 Octombrie 5 Nr. 39.980 punctul k emis către universitatea săsască cu ocaziunea compunerii statutului de afaceri.

Drepturile adunării generale sunt restrinse prin instituirea comitetului acesta. Dacă se dă numai unui comitet ocaziune de a cunoște genesa afacerilor, atunci chemarea adunării generale devine superfluă și majoritatea deputaților se pot numi cu drept cuvânt numai figuranți.

Dacă s'ar accepta acest decis al majorității, atunci prima adunare generală nu are alt lucru decât a alege pe acest comitet.

Acăea împregiurare că prin instituirea unui comitet rezolvirea afacerilor se va efectui mai urgent, este neverosibilă, fiindcă nice un reprezentant nu poate fi exclus dela cunoșterea obiectelor și fiindcă operate mai însemnate și așa sunt a se espune la vedere publică a deputaților.

Și acăea aserțiune a comisiei de revizuire, că afacerile universității au stagnat este netemeinică.

Că se pierde timp și că ședințele sunt prea lungi este o aserțiune, care stă în contradicție cu starea faptică, pentru că abia se țin anualiter câte 4—6 ședințe în restimp de 10—18 zile. Sesiunea prezentă deși a instituit o comisie pentru revizuirea statutelor totuși au avut numai 4 ședințe în decurs de 16 zile.

Că unii membrii respective deputați nu au ocupațiune, se poate aplica numai la cei doi români, pe cari majoritatea cu intențiune nu i alege în diferitele comisii, ca nu cumva se străbată în misteriiile afacerilor, sau ca motivele confidentiale să nu fie auzite de acestia.

Ad b) Afirmarea comisiei modificătoare că prin stergerea remedului dat minorității prin §. 13 și prin substituirea aceluia cu §. 14 s'ar fi adus afacerile universității în consonanță cu dreptatea este a se pricepe chiar întors (invers), pentru că minoritatea neci când nu poate suprima majoritatea, fără concursul autorității competente mai înalte.

Că dreptul de recurs conduce la degenerare — după afirmarea din esposeul comisiei — la acăea poate contribui — în cazul concret — numai guvernul țării, dela care atârnă modificarea unui conclud pe basa votului separat al minorității. Astfeliu majoritatea universității prin motivele sale nechibzuite timbrăză pe guvernul țării cu astfeliu de epitete ca *Ausartungen și Vergewaltigung!* Ôre cum stă acăsta aserțiune în consonanță cu optarea chiar a dlui referinte Dr. Wolff, care replicându mi mie au enunțiat semnificativele cuvinte că „providința divină se susține încă mult timp coróna ungară sub a căreia ocrotire antecesorii noștri au trăit și luptat aici”.

La modificarea acestui § încă mi permit a trage atențiunea Inaltului guvern la ordinațiunea ministrului de interne Nr. 39980 de dato Buda-Pesta 1877. Octombrie 5 punctului d. care sună: „A. 13 §-ra megjegyzem, hogy a közgyűlés tagjait azon jogtól miszerint a közgyűlés sérelmes intézkedéseivel szemben a kormánytól felfolyamodás útján orvoslást szerezhessenek elzárni nem lehet miért is ezen szakasz töbször idézett rendeletem szerint akként módosítandó, hogy vagy engedtessek meg a különvélemény nyilvánításán kívül a tagok részére a felfolyamodási jog igénybe vehetése is, vagy pedig a külön vélemény a felfolyamodás hatályával bíronak nyilváníttassék”.

Dacă acăsta esențială modificare s'ar admite, atunci și numai atunci va fi espusă minoritatea adunării generale respective majoritatea populațiunii acestui teritoriu istorice numit „Fundul regiu” la adevărata suprimare, de care au suferit și până acum mai mult decât se ar fi cuvenit.

Sunt nutrit de firma speranță că Inaltul guvern actual încă va lua în considerare motivele mai sus amintite și că nu va confirma acăsta modificare a statutelor, prin care pe viitoriu minorității i-se ia dreptul de apel, ér însuși guvernului dreptul de dispoziție ulterioară.

Romos, la 5 Decembrie, 1891.

Laurian Bercianu,
dep. cer. elect. VII Orăștia.

Cronică.

Rășinari, în Novembre, 1891.

(Incetarea din viață a unei membre din reuniunea femeilor române din Rășinari. — Cununa dusă în onorea aceleia. Președintele comitetului parochial și puterea aceluia).

Un eveniment extraordinariu, întâmplat în zilele mai recente la noi mă silesce a-mi părăsi rezerva de

până acum, spre a aduce acest eveniment la cunoștința on. public celitoriu.

În 12 l. c. st. v. a avut loc înmormântarea tinerei dómne de aici Sora N. Ciucean, năse. Ș. Dancăș Roșca, una din zelósele membre ale reuniunii femeilor române din Rășinari. Fiind primul cas trist acesta dela înființarea reuniunii, dómna presidentă a reuniunii menționate, află de cuviință, a convoca membrele comitetului acelei reuniuni și ale invita a lua parte în corpore la înmormântarea amintită. Comitetul reuniunii, nu numai că a participat dar i-a lucrat decedatei și o cunună foarte frumoasă cu pantlici cu inscripțiuni demne de totă lauda. Presentarea comitetului reuniunii cu acăea cunună prețioasă, purtată de d-șóra Dora Dancăș, la locuința decedatei, a desceptat în parintele pontificatoriu Cioran, o grósnică nedumerire sau mai bine ăis, luptă launtrică, carea îl predomina în tot decursul serviciului funebrel, încât se cunoștea de pe față.

Mai grósnic se infurnică parintele Aleman în cimiter, când gentila d-șóra Dancăș, se apropia de densul și-l agrăi astfel: „Place-ți de părinte?” „Așa e, că acăsta e frumoasă idee?” La ce parintele Aleman sbărnaid răspuns: „place, frumoasă”. — Și mai fără neastâmpăr se arată parintele Aleman, când preotul Iosif Goga rostí scurta, dar mēduvósa și mult cuprinđetőrea s'a vorbire, la ușa mormēntului, accentuând și despre reuniunea de femei din Rășinari, al cărei membru a fost și decedata și despre nobila idee a comitetului acăstei reuniuni de a petrece în corpore pe decedata până la mormânt ș. a., vorbe, cari însuflețiră pe mai multe femei vrednice, cari au asistat la înmormēntare, ca imediat după acăsta, să alerge la presidentă reuniunii și a se însinua de membre, ba una se însinua chiar cu tacsă de 20 fl., ca membru pe viață. Lucruri, tot de cari nu trec prin capul părintelui Emilian, carele numai de reuniunea femeilor din comuna sa natală se nu audă, c'apoi ti e de tot rău.

Cununa ce o aduseră femeile din comitetul reuniunii, aflară acăstea cu cale a o acăța de un cuiu în biserică, pe pǎretele lângă care sta réposata, până ce a fost în viață. — Dar ce să veđi?

Marți fu înmormēntarea, Dumineca viitoare, parintele Emilian, de'mpreună cu directorul scolar și cu notariul comitetului parochial, toți amici în sens invers, ai reuniunii femeilor din Rășinari; alergară pe întrecute la președintele comitetului parochial dl Ioan Cioran, ca acesta, prin puterea, ce și-o închipue, că o are ca președinte, să poruncască delăturarea cununei din biserică, care nu numai că nu-i sta părintelui și celorlalți în cale, dar decora pǎretele și în același timp servea ca amintire pentru persóna în numele căreia s'a dus. — Președintele comitetului parochial a ascultat de porunca fratelui seu mai mare, a părintelui Aleman, și ca să-i facă acăstia mai mare plăcere, apoi i o trimise presidentei reuniunii cununa acasă. — Astfel de lucruri se întâmplă ađi în comuna Rășinari, unde contra tuturor poruncilor date de veneratul consistor archidiecesan, să țin cu puterea doi frați în comitetul parochial, fără ca vre unul din ei să se retragă.

Scim că mǎritul consistor a dat poruncă, ca alegerea dlui Ioa Cioran de membru în comitet și alegerea acăstia de președinte al comitetului parochial să se considere de nelegală și comitetul parochial să se întregescă cu altă persóna, resp. președinte, dar porunca dată de atăta amar de vreme, nu se execută, apoi ore cine pórtă vina, că amēndoi frații și ađi încă fac parte din membrii comitetului parochial? Étă rogu me, cum se calcă în picióre ordinațiunile mai înalte.

Sau dóră e comuna Rășinari atât de scǎpátatá, încât dacá va lipsi din comitet dl Ion Cioran să nu se mai afle alt bărbat tot atât de vrednic ca acăsta de a ocupa scaunul de președinte?

Un an a trecut și îndecursul anului s'a adus multe concluse ilegale ședēnd președintele ilegal pe scaun ca lipit cu cleiu, mai sunt doi până una alta le încurcăm ec'asa. — Apoi cugetă cineva, că lucrurile se vor schimba în Rășinari? Dómne feresce!

Preste câte va ăile, vom avea întregirea reprezentanței și a primăriei comunale; îl asigurăm pe președ. com. par. încă de pe acum, că dacá cumva ar urma dór vr'o poruncă îngrabă să se retragă din președința dela comuna bisericescă, îl facem jude, dacá are mâncărime, ca să potă fi președinte al comunei politice.

Cronicariul.

Varietăți.

* (Dela Curte.) Maj Sa împărătésa-regina a sosit din străinătate și petrece acum în Viena,

* (Invitare.) Societatea de lectură „Andreu Șaguna” are onóre a invita la „ședința publică” ce se va ținé Vineri în 29 Novembre st. v. în mq-

moră marelui arhiepiscopiu „Andrei”, în sala cea mare a seminarului andreian cu următorul

Program:

1. „Cuvânt ocazional” rostit de Nicolau Vătășan, cleric din cursul al III-lea.
 2. „Rugăciune”, cor de bărbați de Milgrove.
 3. „Scena II, actul III, din Iuliu Cesar”, tragedie de Shakespeare, tradusă de A. Stern, predată de Petru Juga cleric din cursul al III-lea, (Brut); Ioan Georgia, cleric din cursul al II-lea (Antoniu); și Romul Verzea, Aureliu Giura, Candin Suciu, Ioan Iosof, cetățeni.
 4. „Circanii”, anecdotă din resoaiu de Th. D. Speranță, declamată de Aron Flucuş, cleric din curs. III-lea.
 5. „Noptea”, cântec popular franțozesc, cor de bărbați.
- Inceputul la 7 ore seara.
Sibiul, în 23 Novembre, 1891.
Oferte marinimose se primesc cu mulțămîta și se vor cuita pe cale publică.

Comitetul arangiator.

* (Impăratul Wilhem la București.) Diarele din București scriu următoarele: Impăratul Wilhem al Germaniei va sosi în București, la începutul lunii lui Martiu viitor. Densul va sta trei zile în Viena și o zi la Pesta. Impăratul Francisc Iosif îl va însoți până la frontieră la Vercetova, unde va fi primit de regele Carol. Impăratul Wilhem va sta în București trei zile și va locui în palatul regal. Dela București se va duce apoi la Sinaia, unde va sta o zi și apoi se va duce la Iași, unde se va opri 24 de ore. Dela Iași impăratul Wilhem se va întorcel direct la Berlin. El va fi însoțit de principele Henric de Prusia și de principii Leopold de Hohenzollern și Frideric de Hohenzollern. În onoarea împăratului Wilhem, se vor arangia număruse festivități, între cari și o revistă militară.

* (Comiți supremi demisionați.) Scirile despre schimbarea comiților supremi din Ardél aduse de diarul „Magyar Hirnap” s'au adevărit. Daniel Gábor comitele Odorheului și George Pogány al Huniedórei sunt demisi și în locul lor este denumit Dr. Török Albert, vice comite al Odorheului și baronul Szentkereszty György, proprietar. Comiții demisi au fost decorați cu ordul sântului Stefan.

* (Căsătoria moștenitorului României.) Moștenitorul tronului român, prințul Ferdinand, va pleca în străinătate la 8 Decembre va însoțit de ocamdata numai de majorul Coanda, și când se va apropia semnarea contractului de căsătorie, va pleca președintele consiliului și primarul capitalei București. Pe ziua de 1/13 Ianuarie se va forma o casă regală aparte a prințului Ferdinand, care își va lua reședința după căsătorie la palatul dela Cotroceni a cărei reparațiune e terminată.

* (Transferare de metropoliți.) În urma ordonanței țarului rusesc metropolitul din Varșovia Leontin a fost transferat la Moscva; ér metropolitul dela Moscva Ioanichie a fost transferat la Chiev. Aceste transferări se aduc în legătură cu secta studinților, care cuprinde tot mai mult teren în Rusia. Metropolitul Leontin se pare a fi mai energic pentru a pune capăt lătrei acestei secte.

* Cutremurul de pământ ce a fost în Sibiul în noptea de 29 spre 30 Novemvre s'a simțit și în Mediaș, Deva, Agnita și Șulumberg.

* (Influența.) Din mai multe părți vin sciri, că influența, care bătuse acum doi ani și prin Sibiul, éráși începe a se lăți. În Viena și Budapesta s'au constatat foarte multe casuri de influență.

* (Un român premiat la Paris.) Diarele ce sosesc din Paris aduc imbucurătore scire, că un român a obținut dela Academie francesa o medalie de aur pentru lucrările sale literare. Dl G. Bengescu ministrul plenipotențiar al României la Brusel, care a primit acum trei ani pentru volumul I. din „Bibliografia operilor lui Voltaire” un premiu de 2000 lei, a obținut acuma pentru al 4-lea și ultimul volum tot din această lucrare o medalie de aur și un premiu de 5000 lei.

* (Cabinetul român.) Crisa ministerială în România continuă încă. Prim-ministrul Florescu și-a dat demisiunea și cu el și ceilalți ministri. Se crede, că noul cabinet îl va forma dl Lascar Cătarciu.

* (O comoră într'o oglindă.) Din Berlin se scrie: O familie săracă din strada Orainenstrasse se muta la 1 Novembre și toți membrii ei ajutau la încărcarea mobilelor pe un camion. Femeia vru se aducă jos o oglindă, dar o scăpa pe scară. Oglinda se făcu brcăți. Bărbatul infuriat înjura și vru se bătă pe femeia sa. Sgomotosa scenă atrase pe mulți vecini, care începură se dea la o parte sfărâmăturile oglinzii. Deodată, unul din ve-

cini ridică de jos un mic pachet de hârtie și când îl desfăcu scose un țipet de surprindere. Pachetul conținea 20 de hârtii de câte o sută de mărci. Lacrimele femeiei se uscară foarte iute. Oglinda sfărâmată îi fuse lasată moștenire de mama ei, care dusese cu sine în mormânt secretul că șișine a scunse economiile în rama oglinzii.

Bibliografie.

„*Ramänische Revue*”. Politisch litterarische Monatschrift. Nr. XI și XII din Novembre și Decembre 1891, a apărut cu următorul sumariu:

Von der „Academia română” (1866—1891) Zur Frage des Memorandums der Rumänen in Ungarn und Siebenbürgen, s. 592. — Der psychologische Begründung der elementaren Denkhätigkeiten im Rahmen der Herbart'schen Wechselwirkung der Vorstellungen, von prof. Stefan Velovan, (Schluss). — București zur Zeit der grossen Französischen Rewoluzion, von Dr. Gion Ionescu, (Deutsch von Em. Grigorovitz). — Die romänische Litteratur in der Bucovina, (1774—1890) von C. Morariu Geschichte der Rumänen im Trajanischen Dacien, von A. D. Xenopol. — Aus romänischen Dichtern. Uebersetzungen von L. V. Fischer. D. Bolintineanu: „Mihai des Tapfers letzte Nacht”. — Josef Vulcanu: „Das schönste Lied”. — Rundschau: Von Hermannstädter National Comité. — Litteratur: Neue Dichtungen von Carmen Sylva. — „Istoria romänilor din Dacia Traiană”. — „Lucrările institutului de chirurgie în București, 1890—1891”. — I. Manliu „Crestomatia română”, București 1891 und „Antologia română” 1891. — Simeon Manguica: „Dacoromänische Sprach und Geschichtsforschung”. — Ausgaben der „Romänischen Revue”. — „Codicele Mateiu Voilean”. — „Ungaria”, revista socială științifică-literară — „Moderne Römer”. — Neue Bücher.

Prospect de abonament la „*Nopți de iarnă*.” (Novele pentru popor). În restimp de câți-va ani am publicat prin diferite foi literare unele „novele populare.” Scopul meu a fost dezvoltarea gustului de credit la poporul nostru.

Ca unul, ce am trăit în mijlocul acestui popor am observat necasurile, obiceiurile, dorințele și frământările prin cari trece el; acestea observații le am pus în novelele mele ce doriám se ajungă ér la acest iubit popor, — pe care inteligența românească datore este a-l deștepta și conduce pe calea binei și a frumosului.

Acum, sub titlul „*Nopți de iarnă*” voesc a aduna unele din acestea novele a pune lângă altele nepublicate încă — în o brușură separată ca astfel mai ușor se-mi ajung scopul susaminit.

Eșirea acestei broșuri de sub tipar însă, numai așa se pöte realiza, dacă onoratul public românesc me va sprigini și va lăți în popor această carte.

Prețul de abonament al „*Nopților de iarnă*” e 1 fl. v. a., — pentru abonenți — cu porto postal cu tot, se va tipări cu ortografia fonetică și va da o carte de cel puțin 15 cöle de tipar format 8-v.

Pentru a me putea orienta relativ la numărul esemplarelor rog cu tot respectul pe aceea ce voesc a avea aceste novele să binevoiască a retrimite cöla subscrisă sau a me avisa prin corespondența cel mult până în I Ianuar. st. n. 1892 cu adresa în Murăș-Gheșia (M. Geuze) posta: M. Ludas, pre mine sau pre domnul Andreiu Todoran proprietariul tipografiei „Aurora” în (Szamosujvár) Gherla.

Eu din parte-mi promit, că îndată ce voi dispune de Nrul recerut de abonenți, această lucrare ar fi sub presă și se va distribui acelor cari mi vor trimite sau mie sau D-lui Todoran din Gherla prețul mai sus aminit — încă înainte de a se tipări; — lucru care la vremea sa se va face cunoscut pe cale diaristică.

Acelora dintre On. abonanți, cari numai se vor insinua, dar nu vor trimite înainte prețul de abonament li se va speda opul cu rambursă. În modul acesta însă va costa — după depărtare cu 36—46 cr. speșele postale — mai mult.

Domnii colectanți vor primi tot a 5-lea esemplar gratis.

Murăș-Gheșia, în 20 Novembre, 1891.

Cu stimă

George Simu.

— Invitare de prenumerațiune la „*Datine și credinșe populare*” care se va pune sub tipar la începutul anului 1892 și prin August a. v. va fi gata, estinđendu-se cam pe 50 cöle tipărite, în octav mare.

Domnii colectanți vor primi tot a 10-lea esemplar gratis.

Rodna veche, Novembre, 1891.

Cu totă stima

Ioan Pop Reteganul,
învătătoriu.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Religiunea

în scölele populare române, anul al II-lea după planul „Normativului” pentru scölele din metropolia gr. or. română din Transilvania și Ungaria.

(Operat pentru concursul literar deschis de „Reuniunea învătătorilor români greco-orientali din districtul XI Făgăraș de „abni.”)

(Urmare.)

4. Tatăl nostru.

Tatăl nostru, carele ești în ceriu, sântescăse numele Teu, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în ceriu, așa și pe pământ. Pânea noastră cea de tóte zilele dăne-o noue astăzi, și ne értă două greșalele noastre, precum iertăm și noi greșiților nostri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiesc de cel rău. Amin.

În rugăciunea acesta ti dăcem lui Dumneșeu „Tatăl nostru,” pentru-că El este tată la toți ómenii din lume. El îngrijesc de toți ómenii, mici și mari, tineri și bătrâni, precum îngrijesc și un părinte de copii săi. În rugăciunea acesta noi dăcem, că Dumneșeu se află în ceriu, pentru-că acolo se implinesc mai mult voia Lui. Dumneșeu însă se află în ceriu și pe pământ, pretutindenea și în tot locul, vede tóte și aude tóte și aude tóte, ce facem și ce vorbim.

Copii cei buni prin purtările lor bune fac bucurie, și aduc cinste părinților, cari i-au crescut. Tocmai așa și creștinii prin faptele lor bune sântesc numele lui Dumneșeu; de aceea când dăcem: „sântescă-se numele Teu” atunci noi ne rugăm lui Dumneșeu, și cerem ajutorul Lui, ca să ne lumineze mintea, și să ne îndrepteze voia, să sêvșșim astfelu de lucruri, prin cari să ne apropiem de chipul și asemănarea Lui, — să sântim numele Lui.

Dumneșeu voesc, ca toți ómenii să fie buni, să se iubescă unul pe altul, să nu se certe, să nu se bata, să nu se neîndreptătescă unul pe altul, să iubescă învățătura, se cerceteze biserica, și să fie cu frica lui Dumneșeu. Când toți ómenii vor fi așa, atunci implinesc voia lui Dumneșeu, și cu toții formeză o împărăție mare, împărăția binelui și a frumosului, împărăția lui Dumneșeu, în carea vor fi toți mulțămiiți, toți vor fi buni, trăind în pace și bună înțelegere. De aceea, când dăcem în „Tatăl nostru” — „vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în ceriu, așa și pe pământ,” — cerem să ne ajute Dumneșeu, să facem tot deuna voia lui pe pământ, precum îngerii implinesc voia Lui în ceriu, — ne rugăm să ne îndrepteze pașii, să sêvșșim tot numai lucruri bune și plăcute, cari se aducă și se întărescă împărăția lui Dumneșeu pe pământ, precum aceea o formeză îngerii în ceriu, prin implinirea voci și poruncilor lui Dumneșeu.

Omul, ca să pöta trăi, are lipsă de hrană trupescă și de hrană sufletescă. Hrana trupescă este nutremântul (pânea, laptele, carnea și altele) și îmbrăcăminte; ér hrana sufletescă este învățătura și faptele bune. Trupul omului suferă, dacă nu are hrana trebuinciosă; tocmai așa și sufletul omului pătinesce, dacă este lipsit de învățătura și fapte bune. De aceea, când dăcem „pânea noastră cea de tóte zilele, dăne-o noue astăzi,” ne rugăm lui Dumneșeu, ca să ne dea pentru fie case și pânea trebuinciosă, adecă hrana trupescă și sufletescă, ca să putem fi ómeni sănătoși, învățați, creștini buni și de omenie.

În viața de tóte zilele, ómenii de multe ori se abat dela implinirea poruncilor lui Dumneșeu, și fac lucruri neplăcute lui Dumneșeu, adecă fac păcate, cari sunt îndreptate în contra lui Dumneșeu și în contra ómenilor. Astfelu de păcate sunt înjurarea lui Dumneșeu, necinstirea Duminecei și a sêrbătorilor, neascultarea de părinți și învățători, furtul, lenea, mândria și altele. Pentru acestea păcate Dumneșeu pedepsesc pe om. De aceea în rugăciunea „Tatăl nostru,” când dăcem „și ne értă noue greșalele noastre,” ne rugăm, ca Dumneșeu, să ne erte tóte greșalele, care le-am făcut. Dumneșeu însă, ne értă numai atunci greșalele noastre, dacă și noi vom erta a-le celorlalți ómeni, cari ne greșesc noue. Prin urmare, când dăcem în „Tatăl nostru” „precum ertăm și noi greșiților nostri,” noi promitem lui Dumneșeu, că vom erta celor cari ne-au greșit; ér Dumneșeu, precum vom erta noi altora greșalele, așa ne va erta și El noue păcatele noastre.

Dumneșeu trimite asupra ómenilor de multe ori bóle, vremuri grele, vêrsări de apă, focuri și altele, ca să vadă rămân ei statornici în credința și în iubirea către El. Tot odată noi ómenii, fiind stêpăniți de o mulțime de slăbiciuni trupesci și sufletesci, ne putem foarte ușor amăgi de plăcerile frumșeșile și avușile lumii aceștia, uitând cu totul de Dumneșeu. Drept aceea, noi cunoșcând slăbiciunile și neajunsurile noastre, când dăcem în „Tatăl nostru” „și nu ne duce în ispită,” ne ru-

găm, ca Dumnezeu să nu ne pună la probă credința noastră prin ispitele mai sus pomenite, și tot de odată, să nu ne lase a fi amăgiți de lucrurile lumesci cele netrebnice.

Ingerii cei răi, sau cum se numesc ei diavoli, se nevoesc din toate puterile, ca pe omeni să-i abată de la împlinirea voinței lui Dumnezeu. De aceea, când dicem în „Tatăl nostru” și ne măntuesc de cel rău, ne rugăm ca Dumnezeu să ne trimită tot de una Ingeri buni, cari să ne păzescă de amăgirile Ingerilor răi, — să ne ferescă de „cel rău.”

Tote rugăciunile se sfârșesc cu cuvântul „Amin.” Prin acest cuvânt înțelegem, ca „așa să fie,” adică toate câte le cerem de la Dumnezeu, le întărim cu cuvântul „Amin,” și ne rugăm, ca să se împlinescă, adică „așa să fie.”

Intrebări: Pentru ce numim pe Dumnezeu Tată? Unde dicem, că se află Dumnezeu? Ce aduc copii cei buni părinților prin purtările lor? Dar creștinii cei buni prin faptele lor cele bune? Ce cerem de la Dumnezeu, când dicem în „Tatăl nostru” săntescă se numele Tău? Cum voesc Dumnezeu să fie toți oamenii? Ce împărăție vor forma oamenii, când vor fi toți buni? Ce ne rugăm, când dicem „vină împărăția Ta, fie voia Ta”? De ce are omul lipsă, ca să poată trăi? Care este hrana trupescă? Care este hrana sufletescă? Ce cerem de la Dumnezeu, când dicem „pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne o astăzi”? Când fac oamenii păcate? Care este urmarea păcatelor? Ce cerem de la Dumnezeu, când dicem în „Tatăl nostru” și ne iartă nouă grăzdalele noastre? Ce promitem noi lui Dumnezeu, când dicem în „Tatăl nostru” „precum ertăm și noi greșirilor nostri”? Ce trimite Dumnezeu oamenilor pentru păcate? De ce sunt stăpâniți oamenii? De ce se pot amăgi? Ce cerem de la Dumnezeu, când dicem în „Tatăl nostru” și nu ne duce pre noi în ispită? Ce se silesc, se facă Ingerii cei răi oamenilor? Ce cerem de la Dumnezeu, când dicem în „Tatăl nostru” și ne măntuesc de cel rău? Ce însemnă cuvântul „Amin.”?

5. Pentru rugăciunile.

Pentru rugăciunile sântilor părinților nostri, și ale Născătoareii de Dumnezeu, Dōmne Iisuse Christōse, măntuesc-ne pre noi, Amin.

6. Sfinte Dumneșeule.

Sfinte Dumneșeule, sfinte tare, sfinte fără de mōrte, miluesc-ne pre noi. Amin.

Prea sântă Treime.

Prea sântă Treime miluesc-ne pre noi. Dōmne cereșee păcatele nōste, Stăpâne iartă fără de legile nōstre, Sfinte cercetēz și vindecă neputințele nōstre, pentru numele Teu. Amin.

8. Impērate ceresc.

Impērate ceresc Māngăitorie, Duchul adevērului, carele pretutindena ești, și toate le împlinesci, Vistierul bună-tăților, și Dătătorie de viață, — vin-o și Te sălășluesc întru noi și ne curățesc de totă spurcăciunea, și măntuesc Bunule sufletele nōstre. Amin. (Va urma.)

PARTEA ECONOMICĂ.

Istoria agriculturii

(Urmare).

Sămēnatul se face prin locurile aceste, pre cari le înecă Nilul, și după-ce se trage apa, se arunca sămēnța, care fiind mai grea se cufunda, ăr preste care rămēnea deasupra mēnau vitele de o călcău. Folosirea vitelor la sămēnat s'a delătural de timpuriu. Plugul un felu de plug ușor, numai atunci il folosiau, când pământul a prins deja cōge. Grāul și orzul erau fructele principale.

Ei secerau numai spicele, ăr paiele le cosiau și le folosiau ca material de foc. Pelāngă aceste se mai cultivau și păstăioșe, precum linte, mazēre și bob. Ca plante pentru tors și oleiu, se cultiva inul, din fășile și (firele) lui se țesau vestiminte ăr din sămēnța se făcea oleiu. Cānepa nu o au cunoscut egiptenii, ei în locul ei se folosiau de arborele de bumbac.

Acēsta plantă creșce și în locuri mai ridicate, pre cari le udă cu pompa, ba prin părțile acele cultivau și cucuruz, din care se nutria o parte însemnată din popor.

5. Finicul în anticitate s'a cultivat deja de egipteni, dar s'a folosit puțin ca pom roditoriu, acuma însă este cel

mai răspândit pom roditoriu în Egipt, și în unele părți este nutremēntul de căpetenie. Dintre pomi sunt de amintit olivi, smochiui, simoni, portocali, citroni, manduli, și alții.

6. Uneltele de arat constau dintr'un plug simplu ase menea aceluia pe care il vedem desemnat pe monumentele și banii vechi. Seceratul se făcea cu o secere, care ăr se vede desemnată pe monumente și bani vechi, și bărbați duceau spicele cu corfe mari. La îmblătit mēnau vite peste spicele împrașciate de le călca, ăr mai târziu se folosiau de așa numitele cărōe pūnice. Cernutul se făcea în modul următoriu: ei aruncau grāul în sus, vēntul mēna plēva și grāul ca mai greu cădea jos; se folosiau și de site, cari și le făceau din fire de papir.

7. După seceriș și îmblătit se începe pentru economul egipten un timp aprōe fără lucru, care dura până când eșia Nilul din alvie, când ăr se începe sămēnatul. Ocupațiunea economică constă așadar în sēmānat și secerat, în celalalt timp cāmpul nu are lipsă nici de lucru și nici de grija economului.

8. Economia de vite la egipteni era neglēșă, căci condițiunea pământului aici nu avē lipsă de vite. Gunoiul vitelor nu are preț, fiind-că pământul se gunōe prin eșirea Nilului din alvie. Calul s'a folosit la călărit încă la 1800 înainte de Chr. și la ham.

Faraon din biblie avea o mulțime de cai fie călărit.

O lege a vechilor egipteni oprī a se tăia raci în măcelărie, de aceea numai boi și tauri se tăiau. Preoților nu le era ertat a mēna carne din vitele cari se folosiau la plug, Nime nu era ertat a mēna carne de viței afară de regele. Găinele și borumbii erau la culme. Clocirea ouelor se făcea în captōre construite anume pentru așa ceva și încălțite cu gunoiu.

9. Pe timpul ministrului jidovesc Iosif, pământul egipten partea cea mai mare era impopulat cu miliție, și cu organizarea preoților, cari desprețuiau agricultura, nu s'a putut desvolta, ci au rēmas la lucrarea asta primitivă încă secli întregi.

10. Pământul atât la egipteni cât și la hebrei era împărțit între economi.

Rosōrele erau însemnate prin petri. Cāmpurile (moșiile) private erau despărțite de moșiile regelui și a preoților (cartea I Moise 47. 20 22.)

Fiind-că egiptenii deja în timpurile cele mai vechi prin eșirea regulatā a Nilului erau siliți așī împărți în tot anul o parte din pământ, de acolo putem conchide că aici s'a desvoltat mai întâiu geometria, care mai târziu în Grecia s'a cultivat ca știință. (Va urma.)

Nr. 408.

[210] 1—3

CONCURS.

În sensul ordinațiunei veneratului consistoriu archidieceșan din 31 Decembre 1890 Nr. 8701 Plen. și în necs cu ordinul consistorial dto 16 Septembrie a. c. Nr. 4142 Plen. se escrie prin acēsta concurs pentru ocuparea postului de protopresbiter gr. or. al tractului Deveș cu termin de 30 de zile, socotit dela prima publicare în diarul „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Venitele din parochia protopresbiterală din Deva.

2. Venitele protopresbiterale, care stau din paușalul de cancelarie, din fondul archidieceșan Rudolfin, din taxele ce încurg pentru ședulele de ounie, pentru visitarea parochiilor tractuale, pentru procese divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale.

Concurenții au să documenteze cualificațiunea prescrișă în concludul congresual Nr. 111 din anul 1888.

Concursele instruite cu toate documentele necesare să se substērnă la veneratul consistoriu archidieceșan în Sibiu, avēnd concurenții a alētura totodată și câte o tabelă de cualificațiune după rubricile indicate în regulamentul congresual din 1888 pentru procedura la alegerea de protopresbiter § .12.

Deva, din ședința comitetului protopresbiteral gr. or. al tractului Deveș, ținută la 12 Octobrie, 1891.

Avram P. Pēcurariu,

adm. protop. și președ.

Ioaniciu Olariu,
notariu.

Nr. 6316. Plen.

Concursul acesta se aprōbă și să dă spre publicare în „Telegraful Român”.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 4 Novembre, 1891.

Consistoriul archidieceșan.

Nr. 254

[208] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a II Tresnea, protopresbiter

al Ungurașului, în sensul rezoluțiunei consistoriale din 18 Iunie a. c. Nr. 3432 B; se escrie concurs, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în foia archidieceșană „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post, după calculul mediu, dau un venit anual de 640 fl. 29 cr.

În privința emolumentelor se pot lua informațiuni mai detaiate dela oficiul protopresbiteral și comitetul parochial.

Doritori a ocupa acest post au a-și substērne cererile concursuali instruite conform normelor din vigōre la subsemnatul oficiu protopresbiteral, în terminul susindicat, posta ultimă Hidalmăș.

Fizeș Sānpetru, 3 Novembre, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Unguraș, în conțelegere cu comitetul parochial.

Paul Rosca,
protopresbiter.

Nr. 470.

[207] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan în parochia Porumbacul inferior, protopresbiteratul gr. or. al Avrigului, prin acēsta să escrie concurs, conform încuviințārei Preavenrabilului consistoriu archidieceșan ddo 4 Septembrie a. c. Nr. 5098 B; cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Dotățiunea împreunată cu acest post este jumătate din întregul venit de 408 fl. 50 cr, al parochiei de clasa a treia Porumbacul inferior.

Doritori de a ocupa acest post să-și substērnă cererile concursuali instruite conform statutului organic și e regulamentul pentru parochii din 1878 la oficiul protopresbiteral gr. or. al Avrigului (posta Avrig, Felek) până la terminul susindicat.

Avrig, 9 Novembre, 1891.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Cādea,
protopresbiter.

[209] 2—3

EDICT.

George Zosim Pridon gr. or. din Părēu, bărbatul legitim al Magdalenei George Zosim Pridon, născută Oana, gr. or. din Părēu, care de patru ani de zile a părășit pe soția sa fără a se sci locul ubicatiunei lui, prin acēsta se citēză, ca în termin de trei luni de zile dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze inaintea oficiului protopresbiteral sub semnat, căci la din contră procesul divorțial edictal încaminat de soția sa se va pertracta și decide și în absența sa.

Făgăraș, 15 Martiu, 1891.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Făgărașului.

Iuliu Dan,
protopresbiter.

Publicațiune!

Direcțiunea generală a căilor ferate române face cunoscut prin acēsta că are 31 posturi de ingineri vacante la serviciul de întreținere din Bucuresci, Craiova, Pitești, Buzeu, Galați și Iași.

Doritori de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a presenta cererile domniilor lor înscris la adresa Direcțiunei generale acăilor ferateromâneserviciul P. la Bucuresci cel mult până la 15 Ianuarie 1892 st. nou, cu arătarea adresei domniilor lor esactă și anecșand documentele următoare:

1. Diplomă sau certificat de terminarea studiilor a unei școlē speciale de ingineri.

2. C-rtificate de serviciu. [211] 1

3. Act de nascere.

4. Act de căsătorie (dacă e căsătorit), și de nascere al soției precum și eventual ale copiilor.

5. Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritori se vor adresa în scris sau verbal la șeful serviciului de întreținere C. F. R. Bucuresci, calea Victoriei Nr. 124.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[191] 5

CALENDARIU pe anul visect dela Christos 1892.

Anul al patrușeci și unulea.

Prețul unui esemplariu legat 30 cr., pentru vēndētori nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Cronologie. — Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glăsurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domitoare austriace. — Regenții europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Tacsă de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Mēsurile nouē și vechi.

Șematismul

bisericeii ortodoxe orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprindēnd și pe protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățatorii cu comunele bisericicești din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Evidență pentru oficiile parochiale și protopresbiterale. — Cantorul Ariton din Gologani. (Șchiță din istoria criminală de Nicolau Ivan.) — Poesii. — Anecdote.

Conspectul șeptemănilor. — Însemnarea tērgurilor. — Anunțe.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.